

فاطمه (س) جداکننده مخلوقات از آتش است / فضیلت حضرت زهرا (س) از لسان امام محمد باقر (ع)

تو را فاطمه (یعنی بُرنده و جداکننده از آتش) گذاردم و به واسطه تو هر کس تو را دوست داشته باشد و ولایت تو را داشته باشد و ذریه تو را دوست داشته باشد و ولایت آنها را داشته باشد، من آنها را از آتش جدا می کنم!

تو را فاطمه (یعنی بُرنده و جداکننده از آتش) گذاردم و به واسطه تو هر کس تو را دوست داشته باشد و ولایت تو را داشته باشد و ذریه تو را دوست داشته باشد و ولایت آنها را داشته باشد، من آنها را از آتش جدا می کنم!

مرحوم آیت الله سید محمدحسین حسینی طهرانی در کتاب معادشناسی (مجلد نهم) روایاتی را در باب فضیلت سیده النساء العالمین از امام محمد باقر (ع) نقل بدین شرح نقل می کنند: فرات بن ابراهیم در تفسیر خود، روایت می کند از سهل بن أحمد دینوری، با اسناد خود از حضرت صادق (ع) که آن حضرت گفته اند: جابر به حضرت أبوجعفر امام محمدباقر (ع) عرض کرد: فدایت شوم ای پسر رسول الله! حدیثی درباره جده ات فاطمه زهرا (س) و در فضیلت و شرافت آن بی بی برای من نقل کن که چون من آن را برای شیعیان بازگو کنم، خوشحال شوند!

حضرت باقر (ع) فرمودند: پدرم برای من حدیث کرد، از جدم از رسول خدا (ص) که چون روز قیامت بر پا شود، برای هر یک از انبیاء و مرسلین منبری از نور نصب می کنند و منبر من در آن روز از همه منابر بلندتر است. و پس از آن خداوند می فرماید: «یا مُحَمَّدُ اُحْطَبْ! ای محمد خطبه بخوان!» و من خطبه ای می خوانم که هیچ یک از انبیاء و رسل همانند آنرا ننشیده اند.

و سپس برای هر یک از اوصیاء پیمبران منبری از نور نصب می کنند و برای وصی من علی بن ابی طالب در وسط آن منبرها منبری از نور نصب می کنند، و منبر او از همه منبرهای آنان بلندتر است. سپس خداوند می فرماید: «یا علی اُحْطَبْ! ای علی خطبه بخوان!» پس علی خطبه ای می خواند که هیچ یک از اوصیاء پیامبران همانند آن را ننشیده اند.

و پس از آن برای اولاد انبیاء و مرسلین منبرهایی همانند آن منبرها نصب می کنند. و برای دو فرزند و دو سبط من و دو ریحانه من در ایام حیات و زندگانیم، منبری از نور می باشد. سپس به آن دو گفته می شود: «اُحْطَبَا! خطبه بخوانید!» پس آنان دو خطبه می خوانند که هیچ یک از اولاد انبیاء و مرسلین همانندش را ننشیده اند.

«ثُمَّ يَتَادَى الْمُنَادَى وَ هُوَ جَبْرِئِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَيْنَ فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ؟ أَيْنَ خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ؟ أَيْنَ مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ؟ أَيْنَ آسِيَةُ بِنْتُ مُزَاحِمٍ؟ أَيْنَ أُمُّ كَلْثُومٍ؟ أُمُّ يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا؟ پس منادی که جبرئیل (ع) است ندا کند: کجاست فاطمه دختر محمد؟ کجاست خدیجه دختر خویلد؟ کجاست مریم دختر عمران؟ کجاست آسیه دختر مزاحم؟ کجاست ام کلثوم مادر یحیی ابن زکریا؟ و همگی بر می خیزند.

در این حال خداوند تبارک و تعالی می گوید: ای اهل جمع و ای مجتمعین در محشر! امروز کرم برای کیست؟! محمد و علی و حسن و حسین می گویند: «الله الواحد القهار: کرم فقط از خداوند واحد قهار است.» خداوند می گوید: ای اهل محشر! من کرم را برای محمد و علی و حسن و حسین و فاطمه قرار دادم! ای اهل محشر! اینک سرهای خود را فرود آورید و چشمان خود را فرو افکنید که فاطمه به سوی بهشت می رود.

در این حال جبرئیل برای او یک ناقه از ناقه های بهشتی را می آورد که دو پهلویش فرو هشته است و دهانه اش از لؤلؤ تر است و بر روی آن ناقه، جهازی از مرجان است و آن ناقه در برابر حضرت زهرا می خوابد و حضرت بر آن سوار می شوند و خداوند یک صد هزار فرشته بر می انگیزد تا از جانب راست او حرکت کنند و یک صد هزار فرشته دیگر بر می انگیزد تا از جانب چپ او حرکت کنند و یک صد هزار فرشته دیگر بر می انگیزد تا فاطمه را بر روی بال های خود می گیرند و حرکت داده و تا در بهشت می آورند. چون به در بهشت می رسد، نگاهی به این طرف و آن طرف می افکند.

خداوند خطاب می کند: ای دختر حبیب من! علت این توجهت به اطراف چیست؟ در حالی که من تو را به بهشت خودم دلالت کردم! فاطمه می گوید: ای پروردگار من! من دوست دارم که قدر و منزلت من در امروز شناخته شود! خداوند می فرماید: ای فاطمه، ای دختر حبیب من! برگرد و ببین که در قلب هر که محبت تو یا محبت یکی از ذریه تو باشد، دست او را بگیر و داخل در بهشت بنما!

حضرت باقر (ع) گفتند: ای جابر سوگند به خداوند که فاطمه در آن روز چنان شیعیان و محبان خود را جدا می کند همانند پرنده ای که دانه های خوب را از دانه های بد جدا می کند. چون فاطمه با شیعیان خود به در بهشت برسند، خداوند در دل آنها می اندازد که نگاهی به اطراف بنمایند، و چون به اطراف نظر کنند، خداوند می فرماید: ای محبان من! سبب التفات و توجه شما چیست؟! من که فاطمه دختر حبیب خود را شفیع شما قرار دادم! شیعیان می گویند: ای پروردگار ما دوست داریم که قدر و منزلت ما در امروز شناخته شود!

خداوند می فرماید: ای حبیبان من! برگردید و نظری بیفکنید و ببینید، هر کس شما را به جهت محبت به فاطمه دوست داشته است، هر کس شما را به جهت محبت به فاطمه غذا و طعام داده است، هر کس شما را به جهت محبت به فاطمه پوشانیده است و هر کس شما را به جهت محبت به فاطمه آشامیدنی خورانده است؛ نظر کنید و ببینید، هر کس به جهت محبت به فاطمه زشتی و غیبتی را از شما برگردانیده است؛ دست او را بگیرید و داخل در بهشت بنمائید!

حضرت باقر (ع) فرمودند: سوگند به خدا که در میان مردم غیر از کافر و منافق و شک کننده در امر توحید هیچ کس باقی نمی

ماند و چون اینان را در دوزخ ببرند، در میان طبقات آن ندا کنند – همانطور که خدای تعالی فرموده است: «فما لنا من شافعين* و لا صديق حميم. [آیه 100 و 101، از سوره الشعراء]؛ از برای ما هیچ شفيعی نیست و هیچ دوست مهربانی نیست.»

«فَلَوْ أَن لَّنا كَرَّةٌ فَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ. [آیه 102، از سوره الشعراء]؛ ای کاش برای ما يك بازگشت به دنیا بود، تا از مؤمنان بودیم.» حضرت فرمودند: هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ! از آنچه طلب می‌کنند منع می‌شوند. «و لو رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ. [آیه 28، از سوره الانعام] و اگر آنها را به دنیا برگشت دهند، هر آینه به همان کارهائی دست می‌زنند که از آن نهی شده‌اند و آنان از دروغگویانند.»

موقف حضرت زهرا(س) در قیامت

و در «علل الشرائع» از ابن متوکل از سعد از ابن عیسی از ابن سنان از ابن مُسکان، از محمد بن مسلم روایت کرده است که گفت: من از حضرت باقر(ع) شنیدم که می‌گفت: برای فاطمه در روز رستاخیز موقف خاصی، در در جهنم است. چون روز قیامت شود، در پیشانی هر کسی نوشته می‌شود که این مؤمن است و یا کافر است و به محبی که گناهانش بسیار باشد، امر می‌شود که به آتش برود.

چون فاطمه بر روی پیشانی او می‌خواند که: محب نوشته است، می‌گوید: «إلهی و سیدی سَمِیْتَنی فاطمة و فُطِمْتَ بی من تولانی و تَوَلَّی دُرِیْتی مِنَ النَّارِ! وَ وَعَدَکَ الْحَقُّ وَ أَنْتَ لَا تُخْلِفُ الْمِیْعَادَ: ای خدای من و آقای من! تو مرا فاطمه نام گذاری و به واسطه من هر کسی ولایت من و ولایت ذریه مرا داشت از آتش بر کنار داشتی! و وعده تو حق است و تو خلف وعده نمی‌فرمائی.»

خداوند عز و جل می‌فرماید: «صَدَقْتَ يَا فَاطِمَةُ، إِنْی سَمِیْتُکَ فَاطِمَةَ وَ فُطِمْتُ بِکَ مِنْ أَحَبِّکَ وَ تَوَلَّی دُرِیْتُکَ وَ تَوَلَّاهُمْ مِنَ النَّارِ! وَ وَعَدَی الْحَقُّ وَ أَنَا لَا أُخْلِفُ الْمِیْعَادَ: ای فاطمه راست می‌گوئی؛ من نام تو را فاطمه (یعنی بُرنده و جدا کننده از آتش) گذاردم و به واسطه تو هر کس تو را دوست داشته باشد و ولایت تو را داشته باشد، و ذریه تو را دوست داشته باشد و ولایت آنها را داشته باشد، من آنها را از آتش جدا می‌کنم! و وعده من حق است و من خلف وعده نمی‌کنم!»

و این بنده خودم را امر به آتش کردم، تا تو درباره او شفاعت کنی و شفاعت تو را بپذیرم تا اینکه برای فرشتگان من و پیغمبران من و مرسلین از جانب من و برای اهل موقف، موقف خاص تو نسبت به من و مکان و منزلت تو در نزد من مبین و روشن گردد پس در پیشانی هر کس مؤمن نوشته شده بود، دست او را بگیر و او را داخل در بهشت بنما!